

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση της αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει τις ακόλουθες αιτιάσεις, που αντλούνται από παραβάσεις, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, δικονομικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου οι οποίες έδιξαν τα συμφέροντά της και επηρέασαν το περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης. Οι παραβάσεις αυτές αφορούν τα δικαιώματα άμυνας και τη διεξαγωγή αποδείξεων.

Το Πρωτοδικείο αποφάσισε να εξετάσει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή μαζί με την ουσία της υποθέσεως. Κατόπιν της υποβολής του υπομνήματος αντικρούσεως της αναιρεσίβλητης, το Πρωτοδικείο περάτωσε την έγγραφη διαδικασία ενημερώνοντας τους διαδίκους ότι η ημερομηνία διεξαγωγής της προφορικής διαδικασίας θα ανακοινωθεί προσεχώς. Η αναιρεσείουσα, έχουσα την πεποίθηση ότι θα διεξαχθεί προφορική διαδικασία και λαμβάνοντας υπόψη τη διάταξη του Πρωτοδικείου περί της ενστάσεως απαραδέκτου, παρέλειψε να υποβάλει αίτημα δυνάμει του άρθρου 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου για συμπλήρωση της δικογραφίας. Τελικώς, το Πρωτοδικείο εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη χωρίς διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας παρά τη σχετική ανακοίνωση.

Η αναιρεσείουσα προσδοκούσε ότι στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας που είχε ανακοινωθεί θα είχε τη δυνατότητα να αποδείξει εκ νέου ότι δεν υπήρχε στην αγορά προϊόν παρόμοιο προς τις μικρές μεταλλικές ρόδες που παρέδιδε η ιαπωνική μητρική εταιρία στους παραγωγούς του Χόνγκ Κόγκ και του Μεξικού. Επίσης, είχε την πρόθεση να εξηγήσει εκ νέου ότι οι μικρές αυτές μεταλλικές ρόδες δεν αποτελούν τραχίσκους αφής όπως εσφαλμένως τις χαρακτήρισε η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως. Κατά την προφορική διαδικασία, η αναιρεσείουσα είχε, επίσης, την πρόθεση να διευκρινίσει ότι οι μικρές μεταλλικές ρόδες που περιγράφονται στον κανονισμό περί κατατάξεως των προϊόντων μπορούσαν να κατασκευαστούν μόνο από την μητρική της εταιρία στην Ιαπωνία και ότι δεν είχαν χαρακτηριστικά προϊόντος γένους, αντιθέτως προς όσα δέχθηκε το Πρωτοδικείο στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη. Επίσης, είχε την πρόθεση να αντικρούσει την άποψη της Επιτροπής ότι δεν ήταν η αποκλειστική εισαγωγέας αναπτήρων Tokai.

Εντούτοις όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο δέχθηκε τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως επί της ενστάσεως απαραδέκτου, χωρίς να παράσχει στην αναιρεσείουσα τη δυνατότητα να αντικρούσει την έκθεση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη η Επιτροπή, στο πλαίσιο προφορικής διαδικασίας, αντιθέτως προς όσα το ίδιο είχε γνωστοποιήσει. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η παράλειψη αυτή συνιστά προσβολή του δικαιώματός της άμυνας.

Επί πλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υποχρεούται να εξακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά. Προς τούτο, δεν υποχρεούται να περιοριστεί στην εξέταση πραγματικών περιστατικών στις υποθέσεις των οποίων επιλαμβάνεται, αποκλειστικώς σύμφωνα με τα αιτήματα περί διεξαγωγής αποδείξεων που διατυπώνουν οι διάδικοι και να αποφανθεί βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που οι εν λόγω διάδικοι προτείνουν. Προς τούτο δεν έχει απλώς τη δυνατότητα, αλλά την υποχρέωση να ενεργεί αυτεπαγγέλτως, εάν τούτο επιβάλλεται. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά περί των οποίων

γίνεται λόγος στα υπομνήματα της αναιρεσείουσας και να ζητήσει από τους διαδίκους να προσκομίσουν τα έγγραφα που απαιτούνται, εκδίδοντας αντίστοιχες διαταγές. Μη λαμβάνοντας τα μέτρα αυτά, το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 64, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού του Διαδικασίας.

(¹) Που δεν έχει δημοσιευθεί.

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-264/07)

(2007/C 170/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Μ. Κωνσταντινίδη)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μην εκπονώντας έως τις 22 Δεκεμβρίου 2004 για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού το οποίο βρίσκεται στο έδαφός της, ανάλυση των χαρακτηριστικών της, επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων και οικονομική ανάλυση της χρήσης ύδατος, σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές των παρατηρημάτων II και III, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ (¹) για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, ενώ μην υποβάλλοντας συνοπτικές εκθέσεις σχετικά με τις αναλύσεις που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου αυτού, παρέβη και τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της οδηγίας αυτής.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 2000/60 τέθηκε σε ισχύ στις 22 Δεκεμβρίου 2000. Συνεπώς τα κράτη μέλη όφειλαν να έχουν ολοκληρώσει τις αναλύσεις και την επισκόπηση που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας το αργότερο έως τις 22 Δεκεμβρίου 2004 και να υποβάλουν στην Επιτροπή συνοπτική έκθεση επί των αναλύσεων, όπως ορίζει το άρθρο 15 παράγραφος 2 της οδηγίας το αργότερο έως τις 22 Μαρτίου 2005.

Στην απάντησή τους στην προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής οι ελληνικές αρχές αναγνωρίζοντας τη μη συμμόρφωση με το άρθρο 15 παράγραφος 2 δεσμεύονται να αποστείλουν την απαιτούμενη έκθεση τον Ιούνιο του 2006. Όσον αφορά όμως τη συμμόρφωση της Ελληνικής Δημοκρατίας με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας οι ελληνικές αρχές σιωπούν, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή με την προειδοποιητική επιστολή της έδωσε σε αμφισβήτηση την εκπλήρωση εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας των υποχρεώσεων που αυτή υπέχει βάσει του άρθρου αυτού.

Από την ανάλυση της έκθεσης που εστάλη τελικά τον Ιούνιο του 2006 προέκυψε ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν είχε συμμορφωθεί ακόμα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 5 παράγραφος 1 και 15 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60.

(¹) ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατία της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-267/07)

(2007/C 170/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και D. Kukovec)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Σλοβενίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικη-

τικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/50/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/48/EK του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας και της οδηγίας 2001/16/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος, ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τες στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/50/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 164, σ. 114.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Conseil d'Etat (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Clear Channel Belgium S.A. κατά του Δήμου της Λιέγης

(Υπόθεση C-378/06) (¹)

(2007/C 170/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 261 της 28.10.2006.